Lietas arhīva Nr. K33-0323-22/5
ECLI:LV:RIRT:2022:0309.11519004121.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2022. gada 9. martā

Rīgas rajona tiesa,
tiesnese A. Briede
rakstveida procesā izskatīja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 15. panta ceturtās daļas un 190.[1] panta otrās daļas, 253.[1] panta pirmās daļas, 253. panta pirmās daļas un /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 15. panta ceturtās daļas un 190.[1] panta otrās daļas, 20. panta ceturtās daļas un 253.[1] panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/ neatļauti iegādājās, glabāja, pārvadāja narkotisko vielu realizācijas nolūkā un personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās mēģināja izdarīt narkotiskās vielas pārvietošanu pāri Latvijas Republikas valsts robežai nelikumīgā veidā.

/pers. A/ pirmstiesas kriminālprocesa izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā vietā un laikā radās noziedzīgs nodoms, kas vērsts uz narkotiskās vielas neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un pārvadāšanu pāri Latvijas Republikas valsts robežai turpmākās realizācijas nolūkā.

Realizējot savu noziedzīgo nodomu, /pers. A/ laika posmā no 2021. gada 4. maija līdz 6. maijam Rīgā, pirmstiesas kriminālprocesa izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā vietā vienojās ar /pers. B/, ka tuvākajās dienās /pers. B/ ar automašīnu aizvedīs /pers. A/ pie slēpņa no kura /pers. A/ paņems narkotiskās vielas, kuras viņš ar /pers. B/ automašīnu, /pers. B/ to vadot, nogādās Igaunijā pēc adreses, kuru /pers. A/ norādīs un kur /pers. A/ tās realizēs. Turklāt /pers. A/ nolūkā nodrošināt sava brauciena nepieciešamību, ja kāds par to interesēsies, nopirka avio biļeti lidojumam 2021. gadā 7. maijā no Tallinas uz Stokholmu un uztaisīja biļetes izdruku, kā arī uztaisīja sev laboratorijā testu uz SARS-CoV-2 (Covid-19) un sagatavoja negatīvā testēšanas rezultāta izdruku.

2021. gada 6. maijā ap plkst. 20.00 /pers. A/, izmantojot mobilā telefona aplikāciju, paziņoja /pers. B/ slēpņa atrašanās vietu, kur /pers. B/ ir jāved /pers. A/ pēc narkotiskās vielas. Tad /pers. B/ ar savu automašīnu "VW Polo", valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, aizveda /pers. A/ /adrese/, kur /pers. A/ aizgāja un paņēma no slēpņa divus vakuuma iepakojumus ar bēšu pulverveida vielu kopējā masa 992,780 grami, kas satur narkotisko vielu 4,468 gramus izotonitazēnu (etonitazēna struktūranalogs), kurus ielika savā mugursomā un mugursomu novietoja /pers. B/ automašīnas "VW Polo" salonā aiz priekšējās sēdvietas.

Turpinot realizēt savu noziedzīgo nodomu, /pers. A/ ievadīja /pers. B/ tālrunī navigācijas programmā paņemtās narkotiskās vielas nogādāšanas adresi Pērnavā, Igaunijā.

Tad nolūkā, lai /pers. A/ nogādātu narkotisko vielu Igaunijā, tas ir, pārvietotu pāri Latvijas Republikas valsts robežai nelikumīgā veidā, /pers. B/, zinot par /pers. A/ nodomu realizēt Igaunijā narkotisko vielu, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, /pers. A/ un /pers. B/ iekāpa automašīnā "VW Polo", kuru /pers. B/ uzsāka vadīt pa navigācijas izraudzīto maršrutu, braucot no Rīgas puses Latvijas-Igaunijas valsts robežas virzienā, kamēr 2021. gada 6. maijā plkst. 22.14 Saulkrastu novadā, autoceļa A1 30. kilometrā, netālu no ceļa zīmes "/nosaukums/" automašīnu apturēja Valsts policijas darbinieki un automašīnas "VW Polo", valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, kratīšanas laikā realizācijai paredzētie divi iepakojumi ar pulverveida vielu, kas satur narkotisko vielu izotonitazēnu, tika atrasti un izņemti. Līdz ar to /pers. A/ un /pers. B/ neizdevās realizēt savu kopīgo noziedzīgo nodomu pārvietot narkotisko vielu pāri Latvijas Republikas valsts robežai no viņu gribas neatkarīgu iemeslu dēļ.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 15. panta ceturtajā daļā un 190.[1] panta otrajā daļā, un 253.[1] panta pirmajā daļā paredzētos noziedzīgos nodarījumus.

[2] /pers. A/ neatļauti iegādājās un glabāja narkotiskās vielas bez nolūka tās realizēt.

/pers. A/ pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā un vietā, bet ne vēlāk kā līdz 2021. gada 7. aprīlim, no pirmstiesas kriminālprocesā precīzi nenoskaidrotas personas neatļauti iegādājās piecas tabletes kopējā masā 2,0750 grami, kas satur 0,8383 gramus psihotropo vielu MDMA (3,4-metilēndioksimetamfetamīnu) un astoņas markas, kas ir ar psihotropo vielu LSD piesūcināts papīrs (vielu grupa "lizergamīdi"), kuras bez nolūka realizēt /pers. A/ neatļauti glabāja savā dzīvesvietā, /dzīvesvieta/ līdz 2021. gada 7. aprīļa plkst. 18.28, kad kratīšanas laikā tās tika atrastas un izņemtas.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 253. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

[3] /pers. B/ atbalstīja narkotiskās vielas neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un pārvadāšanu realizācijas nolūkā un personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās mēģināja izdarīt narkotiskās vielas pārvietošanu pāri Latvijas Republikas valsts robežai nelikumīgā veidā.

/pers. A/ pirmstiesas kriminālprocesa izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā vietā un laikā radās noziedzīgs nodoms, kas vērsts uz narkotiskās vielas neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un pārvadāšanu pāri Latvijas Republikas valsts robežai turpmākās realizācijas nolūkā.

/pers. A/ laika posmā no 2021. gada 4. maija līdz 6. maijam Rīgā, pirmstiesas kriminālprocesa izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā vietā vienojās ar /pers. B/, ka tuvākajās dienās /pers. B/ ar automašīnu aizvedīs /pers. A/ pie slēpņa, no kura /pers. A/ paņems narkotiskās vielas, kuras viņš ar /pers. B/ automašīnu, /pers. B/ to vadot, nogādās Igaunijā pēc adreses, kuru /pers. A/ norādīs un kur /pers. A/ tās realizēs.

Lai veicinātu /pers. A/ noziedzīgā nodarījuma realizēšanu, saskaņā ar vienošanos, /pers. B/ paņēma savā lietošanā /pers. C/ piederošu automašīnu "VW Polo", valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/.

2021. gada 6. maijā ap plkst. 20.00 /pers. A/, izmantojot mobilā telefona aplikāciju, paziņoja /pers. B/ slēpņa atrašanās vietu, kur /pers. B/ ir jāved

/pers. A/ pēc narkotiskās vielas. Atbalstot /pers. A/ noziedzīgās darbības, /pers. B/ ar automašīnu "VW Polo" aizveda /pers. A/ /adrese/, kur /pers. A/ aizgāja un paņēma no slēpņa divus vakuuma iepakojumus ar bēšu pulverveida vielu kopējā masa 992,780 grami, kas satur narkotisko vielu 4,468 gramus izotonitazēnu (etonitazēna struktūranalogs), kurus ielika savā mugursomā un mugursomu novietoja /pers. B/ automašīnas "VW Polo" salonā aiz priekšējās sēdvietas.

Tad /pers. A/ ievadīja /pers. B/ tālrunī navigācijas programmā paņemtās narkotiskās vielas nogādāšanas adresi Pērnavā, Igaunijā.

Tad nolūkā, lai /pers. A/ nogādātu narkotisko vielu Igaunijā, tas ir, pārvietotu pāri Latvijas Republikas valsts robežai nelikumīgā veidā, /pers. B/, zinot par /pers. A/ nodomu realizēt Igaunijā narkotisko vielu, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, /pers. A/ un /pers. B/ iekāpa automašīnā "VW Polo", kuru /pers. B/ uzsāka vadīt pa navigācijas izraudzīto maršrutu, braucot no Rīgas puses Latvijas-Igaunijas valsts robežas virzienā, kamēr 2021. gada 6. maijā plkst. 22.14 Saulkrastu novadā, autoceļa A1 30. kilometrā, netālu no ceļa zīmes "/nosaukums/" automašīnu apturēja Valsts policijas darbinieki un automašīnas "VW Polo", valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, kratīšanas laikā realizācijai paredzētie divi iepakojumi ar pulverveida vielu, kas satur narkotisko vielu izotonitazēnu, tika atrasti un izņemti. Līdz ar to /pers. A/ un /pers. B/ neizdevās realizēt savu kopīgo noziedzīgo nodomu pārvietot narkotisko vielu pāri Latvijas Republikas valsts robežai, no viņu gribas neatkarīgu iemeslu dēļ.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 15. panta ceturtajā daļā un 190.[1] panta otrajā daļā, 20. panta ceturtajā daļā un 253.[1] panta pirmajā daļā paredzētos noziedzīgos nodarījumus.

Motīvu daļa

[4] Apsūdzētais /pers. A/ pirmstiesas procesā 2022. gada 3. februārī norādīja, ka apsūdzības būtība ir saprotama. Savu vainu visos noziedzīgajos nodarījumos pilnībā atzīst, nožēlo izdarīto. Piekrīt, ka krimināllietu tiesā izskata bez pierādījumu pārbaudes. Ir izskaidrota pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas (lietas 2. sējuma 140., 141. lapa).

Apsūdzētais /pers. B/ pirmstiesas procesā 2021. gada 22. decembrī norādīja, ka apsūdzības būtība ir saprotama. Savu vainu noziedzīgajos nodarījumos, kas paredzēti Krimināllikuma 15. panta ceturtajā daļā un 190.[1] panta otrajā daļā, 20. panta ceturtajā daļā un 253.[1] panta pirmajā daļā, pilnībā atzīst. 2022. gada 7. februārī /pers. B/ norādīja, ka piekrīt, ka krimināllietu tiesā izskata bez pierādījumu pārbaudes. Ir izskaidrota pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas (lietas 2. sējuma 116., 131. lapa).

[5] Saskaņā ar Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 12. panta 1.[1] daļu krimināllieta izskatīta rakstveida procesā.

[5.1] Apsūdzētajam /pers. A/, apsūdzētā /pers. A/ aizstāvim, apsūdzētajam /pers. B/ un prokuroram nosūtīts paziņojums par lietas izskatīšanu rakstveida procesā, izskaidrojot tiesības 10 dienu laikā pieteikt noraidījumu tiesas sastāvam, iesniegt iebildumus pret lietas iztiesāšanu rakstveida procesā, iesniegt viedokli par piemērojamo soda veidu un mēru un citiem ar spriedumu saistītiem jautājumiem. Vienlaicīgi norādīta nolēmuma pieejamības diena 2022. gada 9. marts.

[5.2] 2022. gada 17. februārī tiesā saņemts Daudznozaru specializētās prokuratūras prokurora A. Miļuhina viedoklis, ka ņemot vērā izdarīto noziedzīgu nodarījumu raksturu un apsūdzētā /pers. A/ personību, uzskata, ka Krimināllikuma 35. pantā paredzētā soda mērķa sasniegšanai par visiem noziedzīgiem nodarījumiem ir jāpiemēro ar brīvības atņemšanu saistītu sodu. Jāņem vērā, ka /pers. A/ izdarīja vienu sevišķi smagu, vienu smagu un vienu mazāk smagu nodarījumu, viņš agrāk nebija sodīts par noziedzīgiem nodarījumiem, taču 2021. gadā nepilnu divu mēnešu laikā, vienu pēc otra izdarīja noziedzīgus nodarījumus, kas saistīti ar narkotisko vielu nelikumīgu apriti, par kuriem tiek apsūdzēts. Vērtējot /pers. A/ dzīves gaitu, var izdarīt secinājumu, ka narkotisko vielu lietošana un nodarbošanās ar narkotisko vielu tirdzniecību kļuva par ienākumu gūšanas avotu un dzīves veidu. Konstatēts viens atbildību mīkstinošs apstāklis un pastiprinoši apstākļi. Ir jāpiemēro arī papildsodu – probācijas uzraudzība, kas 253.[1] panta pirmās daļas sankcijā noteikts kā obligāts. Ņemot vērā, ka /pers. A/ nav tāda īpašuma, attiecībā uz kuru būtu veicama mantas konfiskācija, tad papildsods – mantas konfiskācija – nav piemērojams.

/pers. A/ par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 190.[1] panta otrajā daļā un 15. panta ceturtajā daļā, būtu piemērojams brīvības atņemšanas sods uz 2 gadiem, bez mantas konfiskācijas. Par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā, būtu piemērojams brīvības atņemšanas sods uz 2 gadiem ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem, bez mantas konfiskācijas. Par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 253. panta pirmajā daļā, būtu piemērojams īslaicīgas brīvības atņemšana sods uz 2 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un trešo daļu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, galīgais sods nosakāms brīvības atņemšana uz 3 gadiem un 1 mēnesi, ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta pirmo un piekto daļu, aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks no 2021. gada 6. maija jāieskaita soda izciešanas laikā.

Nosakot sodu /pers. B/, jāņem vērā, ka viņš izdarīja vienu sevišķi smagu un atbalstīja smaga noziedzīga nodarījuma izdarīšanu. Kopš aizturēšanas 2021. gada 6. maijā /pers. B/ sadarbojās ar izmeklēšanu, sniedza liecības, labprātīgi piedalījās liecību pārbaudē uz vietas. Vērtējot /pers. B/ dzīves gaitu, var izdarīt secinājumu, ka izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam ir mantkārīgs nolūks un iespējams gadījuma raksturs, jo agrāk nebija sodīts par noziedzīgiem nodarījumiem, kā arī pret viņu nav citu kriminālprocesu. Konstatēts viens atbildību mīkstinošs apstāklis un atbildību pastiprinoši apstākļi. Ņemot vērā izdarīto noziedzīgu nodarījumu raksturu un apsūdzētā /pers. B/ personību, uzskata, ka Krimināllikuma 35. pantā paredzētā soda mērķa sasniegšanai par abiem noziedzīgiem nodarījumiem jāpiemēro ar brīvības atņemšanu saistītu sodu. Ņemot vērā, ka /pers. B/ nav tāda īpašuma, attiecībā uz kuru būtu veicama mantas konfiskācija, tad papildsods – mantas konfiskācija – nav piemērojams. Turklāt pastāv Krimināllikuma 55. panta pirmajā daļā norādītie priekšnosacījumi nosacītās notiesāšanas piemērošanai, lai /pers. B/ pierādītu, ka noteiktajā pārbaudes laikā neizdarīs jaunus noziedzīgus nodarījumus un izpildīs uzliktos pienākumus.

/pers. B/ par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 190.[1] panta otrajā daļā un 15. panta ceturtajā daļā, būtu piemērojams brīvības atņemšanas sods uz 2 gadiem, bez mantas konfiskācijas. Par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā un 20. panta ceturtajā daļā, būtu piemērojams brīvības atņemšana sods uz 2 gadiem ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un trešo daļu, pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, galīgais sods nosakāms brīvības atņemšana uz 3 gadiem ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55. pantu brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 3 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta pirmo un piekto daļu, aizturēšanā pavadītais laiks no 2021. gada 6. maija līdz 7. maijam ieskaitāms soda izciešanas laikā.

Procesuālie izdevumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu pirmstiesas kriminālprocesā ir piedzenami no apsūdzētā /pers. A/, ja vien viņš saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 85. pantu nelūdz tiesu atbrīvot viņu no samaksas par aizstāvi.

Lietiskos pierādījumus, kas norādīti lietisko pierādījumu un dokumentu sarakstā no Nr. 1. līdz 6., no Nr. 8. līdz 13., no Nr. 16. līdz 19., iznīcināt.

Lietiskos pierādījumus: kompaktdisku CD aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. L14-0768739, kompaktdisku "Verbatim" DVD+R aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. K20-1178421 un kompaktdisku "Verbatim" aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. 21-243622, var glabāt pie lietas materiāliem.

Pēc ķīmiskās izpētes atlikušos 992 gramus izonitazēna saturošo vielu, kas glabājas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes seifā ar ierakstu reģistrācijas žurnālā Nr. 21-544 no 07. 05. 2021., iznīcināt (lietas 3. sējuma 101.-102. lapa).

[5.3] 2022. gada 24. februārī tiesā saņemts apsūdzētā /pers. A/ aizstāves G. Ginteres viedoklis, ka, nosakot /pers. A/ sodu par noziedzīgiem nodarījumiem, līdz tiesu ņemt vērā, ka apsūdzētais savu vainu ir atzinis, nožēlo izdarīto, izmantojis savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, kā arī to, ka apsūdzētais izdarījis Krimināllikuma 190.[1] panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma mēģinājumu, kas, atbilstoši Krimināllikuma 53. pantam, ņemams vērā nosakot sodu.

Lūdz /pers. A/ brīvības atņemšanas sodu par Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu noteikt brīvības atņemšanu uz 2 gadiem un probācijas uzraudzību uz 2 gadiem bez mantas konfiskācijas, par Krimināllikuma 15. panta ceturtajā daļā un 190.[1] panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu noteikt brīvības atņemšanu uz 2 gadiem bez mantas konfiskācijas, un saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta trešo daļu galīgo sodu, daļēji saskaitot, piespriesto brīvības atņemšanas sodu noteikt uz 3 gadiem ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta 2.[1] daļu, ja par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem vienā spriedumā ir piespriesti pamatsodi – sabiedriskais darbs un brīvības atņemšana, kura termiņš kopā nepārsniedz piecus gadus, tad sodu – sabiedriskais darbs – izpilda patstāvīgi. Šādos gadījumos sabiedriskā darba izpildi uzsāk pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas, bet nosacītas notiesāšanas gadījumā – uzreiz pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Ievērojot minēto, lūdz /pers. A/ brīvības atņemšanas sodu par Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā un Krimināllikuma 15. panta ceturtajā daļā un 190.[1] panta otrajā daļā paredzētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem saskaņā ar Krimināllikuma 55. panta pirmo daļu noteikt nosacīti, un par Krimināllikuma 253. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu noteikt sodu – sabiedrisko darbu, kuru izpildīt patstāvīgi (lietas 3. sējuma 105.-107. lapa).

[5.4] Noraidījumi, iebildumi pret lietas izskatīšanu rakstveida procesā un citi viedokļi nav saņemti.

[6] Iepazinusies ar lietas materiāliem, tiesa atzīst, ka /pers. A/ un /pers. B/ vaina ir pierādīta ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesai nav šaubu par apsūdzēto vainu un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu tiesa nolemj neizdarīt pierādījumu pārbaudi par apsūdzēto vainu. Līdz ar to saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527. panta trešo daļu pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ noziedzīgās darbības pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 15. panta ceturtās daļas un 190.[1] panta otrās daļas, 253.[1] panta pirmās daļas, 253. panta pirmās daļas un /pers. B/ noziedzīgās darbības pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 15. panta ceturtās daļas un 190.[1] panta otrās daļas, 20. panta ceturtās daļas un 253.[1] panta pirmās daļas. Līdz ar ko pastāv Kriminālprocesa likuma 520. pantā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta piekto daļu apsūdzētais /pers. A/ izdarījis sevišķi smagu noziegumu (Krimināllikuma 15. panta ceturtā daļa un 190.[1] panta otrā daļa). Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta ceturto daļu apsūdzētais /pers. A/ izdarījis smagu noziegumu (Krimināllikuma 253.[1] panta pirmā daļa). Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu apsūdzētais /pers. A/ izdarījis mazāk smagu noziegumu (Krimināllikuma 253. panta pirmā daļa).

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta piekto daļu apsūdzētais /pers. B/ izdarījis sevišķi smagu noziegumu (Krimināllikuma 15. panta ceturtā daļa un 190.[1] panta otrā daļa). Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta ceturto daļu apsūdzētais /pers. B/ izdarījis smagu noziegumu (Krimināllikuma 20. panta ceturtā daļa un 253.[1] panta pirmā daļa).

[7] Atbilstoši Krimināllikuma 46. panta otrajai daļai, nosakot apsūdzētajiem soda veidu, tiesa ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, kā arī apsūdzēto personības. Atbilstoši Krimināllikuma 46. panta trešajai daļai, nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

[8] Nosakot sodu /pers. A/, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais iepriekš nav sodīts (lietas 2. sējuma 39.-41. lapa), dzīvesvieta ir /dzīvesvieta/, līdz apcietinājumam algotu darbu nestrādāja, neprecējies, bez apgādībā esošām personām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli katrā noziedzīgajā nodarījumā tiesa atzīst vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 11. un 12. punktu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli Krimināllikuma 15. panta ceturtajā daļā un 190.[1] panta otrajā daļā, Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā paredzētajos noziedzīgajos nodarījumos tiesa atzīst, ka noziedzīgie nodarījumi izdarīti mantkārīgu tieksmju dēļ narkotisko un psihotropo vielu ietekmē.

Krimināllikuma 253. panta pirmās daļas paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 12. punktu tiesa atzīst par /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts narkotisko vielu ietekmē.

[9] Nosakot sodu /pers. B/, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais iepriekš nav sodīts (lietas 2. sējuma 95.-96. lapa), dzīvesvieta ir /dzīvesvieta/, Rīga, strādā SIA "/nosaukums/", neprecējies, bez apgādībā esošām personām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu par apsūdzētā /pers. B/ atbildību mīkstinošu apstākli katrā noziedzīgajā nodarījumā tiesa atzīst vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 11. un 12. punktu par apsūdzētā /pers. B/ atbildību pastiprinošu apstākli Krimināllikuma 15. panta ceturtajā daļā un 190.[1] panta otrajā daļā, Krimināllikuma 20. panta ceturtajā daļā un 253.[1] panta pirmajā daļā paredzētajos noziedzīgākajos nodarījumos tiesa atzīst, ka noziedzīgie nodarījumi izdarīti mantkārīgu tieksmju dēļ narkotisko un psihotropo vielu ietekmē.

[10] Krimināllikuma 190.[1] panta otrās daļas sankcija paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz desmit gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

Krimināllikuma 253.[1] panta pirmās daļas sankcija paredz brīvības atņemšanu uz laiku no diviem līdz astoņiem gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem.

Krimināllikuma 253. panta pirmās daļas sankcija paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz trim gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar probācijas uzraudzību, vai ar sabiedrisko darbu, vai ar naudas sodu.

[11] Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/ prokuratūrā piekrituši pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, tādējādi paātrinājuši kriminālprocesisko attiecību noregulēšanu, proti, izmantojuši savas Kriminālprocesa likuma 21. panta otrās daļas 1. punktā minētās tiesības uz sadarbību un izvēlējušies vienkāršāka procesa veidu, kas pastiprina vainas atzīšanu un nožēlošanu.

[12] Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst cietušā, sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm. Visu iesaistīto pušu interešu

ievērošana ir svarīgs priekšnosacījums efektīvai kriminālsodu politikai. Krimināsods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, bet tiesiskais instruments, kas var mazināt ar noziedzīgo nodarījumu radītās sāpes un ciešanas, kā arī atturēt personas no pārkāpumu izdarīšanas (*A.Judins. Krimināsods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr.11 (762), 2013.gada 19.marts*).

[13] Izvērtējot noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, kā arī apsūdzēto personības, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam /pers. A/ par noziedzīgajiem nodarījumiem, kas paredzēti Krimināllikuma 190.[1] panta otrajā daļā un 15. panta ceturtajā daļā, un Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā piemērojams brīvības atņemšanas sods, par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 253. panta pirmajā daļā piemērojama īslaicīga brīvības atņemšana, kā to lūdza valsts apsūdzības uzturētājs.

Savukārt /pers. B/ par noziedzīgajiem nodarījumiem, kas paredzēti Krimināllikuma 15. panta ceturtajā daļā un 190.[1] panta otrajā daļā, un Krimināllikuma 20. panta ceturtajā daļā un 253.[1] panta pirmajā daļā piemērojams brīvības atņemšanas sods, kas saskaņā ar Krimināllikuma 55. pantu nosakāms nosacīti, kā to lūdza valsts apsūdzības uzturētājs.

Tiesa atzīst, ka vienīgi brīvības atņemšanas soda veida piemērošana apsūdzētajiem ir vērsta uz krimināsoda mērķa sasniegšanu, turklāt ne Krimināllikuma 190.[1] panta otrās daļas sankcija, ne Krimināllikuma 253.[1] panta pirmās daļas sankcija alternatīvu soda veidu neparedz.

[14] Krimināllikuma 55. pants noteic, ja, nosakot sodu – brīvības atņemšana – ilgāku par trim mēnešiem, bet ne ilgāku par pieciem gadiem, vai ne ilgāku par trim gadiem, ja izdarīts sevišķi smags noziegums, tiesa, ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību un citus lietas apstākļus, iegūst pārliecību, ka vainīgais, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, tā vainīgo var notiesāt nosacīti.

Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008. gada 1. jūlija lēmumā tiesām rekomendēts, ka, lemjot par vainīgajam piespriežamā krimināsoda veidu un mēru, par iespēju notiesāt personu nosacīti, tiesām jāievēro krimināsoda mērķi. Tiesām jāizvērtē, kā konkrētās kriminātiesiskās represijas piemērošana sekmēs taisnīguma atjaunošanu; noziedzīgu nodarījumu recidīvu novēršanu; aizsargās sabiedrisko drošību; atturēs citu personu no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas; sekmēs notiesāto personu resocializāciju.

Tiesa, ņemot vērā /pers. B/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, viņa personību, attieksmi pret izdarīto, gūst pārliecību, ka /pers. B/ sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus un atzīst par iespējamu /pers. B/ notiesāt nosacīti, atbilstoši Krimināllikuma 55. panta nosacījumiem. Tiesa nolemj sodu neizpildīt, ja noteiktajā pārbaudes laikā /pers. B/ neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību un izpildīs krimināsodu reglamentējošā likumā paredzētos un Valsts probācijas dienesta noteiktos pienākumus.

Tiesas ieskatā nosacīta notiesāšana apsūdzētajam /pers. B/ atbilst krimināsoda mērķim. Tiesa guvusi pārliecību, ka /pers. B/ ir izdarījis nepieciešamos secinājumus, atmetot vēlmi izdarīt jaunus noziedzīgus nodarījumus, tādējādi nepastāv jauna noziedzīga nodarījuma risks un nav apdraudēta sabiedriskā drošība. Brīvības atņemšanas soda piemērošana atturēs apsūdzēto un citas personas no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, jo pārbaudes laikā izdarīts jauns noziedzīgs nodarījums, sabiedriskās kārtības pārtraukšana vai soda izpildes noteikumu neievēršanas sekas ir reāla brīvības atņemšanas soda izpildīšana.

Pārbaudes laiks, nosacīti notiesājot, nav sods, tas nosakāms atbilstoši Krimināllikuma 55. panta trešajai daļai.

[15] Nosakot soda mēru par Krimināllikuma 15. panta ceturtajā daļā un 190.[1] panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, nevar izdalīt kāda apsūdzētā īpašo lomu, noziedzīgs nodarījums izdarīts ar kopīgu nodomu, pēc iepriekšējas vienošanās un savstarpēji saskaņotām darbībām. Savukārt Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā /pers. A/ neatļauti iegādājās, glabāja, pārvadāja narkotisko vielu realizācijas nolūkā, ko /pers. B/ pilnībā atbalstīja.

Soda mēra noteikšanā tiesa ņem vērā, ka apsūdzētajiem katrā noziedzīgajā nodarījumā konstatēts atbildību mīkstinošs apstāklis un atbildību pastiprinošs apstāklis.

Ņemot vērā Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008. gada 1. jūlija lēmumā noteikto, atbildību pastiprinošu apstākļu esamība ir pamats bargāka soda piemērošanai salīdzinājumā ar sodu, kāds būtu piespriežams, šādus apstākļus nekonstatējot. Atbildību pastiprinošu apstākļu esamība pati par sevi liedz tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu.

Tiesa atzīst, ka galīgais sods apsūdzētajiem nosakāms, atbilstoši Krimināllikuma 50. panta pirmajai un trešajai daļai.

[16] Tiesa atzīst, ka apsūdzētajiem piemērojams arī Krimināllikuma 253.[1] panta pirmās daļas sankcijā paredzētais papildsods – probācijas uzraudzība, lai notiesātos iesaistītu to vecumam, psiholoģiskajām īpašībām un attīstības līmenim piemērotos sociālās uzvedības korekcijas un sociālās rehabilitācijas pasākumos.

Atbilstoši Latvijas Sodu izpildes kodeksa 138.[2] pantam, /pers. A/ papildsods izciešams, probācijas uzraudzības izpildes uzsākšanai ierodoties Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā, atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai, nākamajā darba dienā pēc atbrīvošanas no brīvības atņemšanas iestādes vai nākamajā darba dienā pēc tam, kad beigusies notiesātā uzraudzība pēc nosacītas pirmstermiņa atbrīvošanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55. panta piekto daļu /pers. B/ papildsods – probācijas uzraudzība – izpildāms tikai tad, ja tiesa nolemj izpildīt spriedumā noteikto pamatsodu.

[16.1] Tiesa nesaskata lietderību un pamatu piemērot Krimināllikuma 190.[1] panta otrās daļas un 253.[1] panta pirmās daļas sankcijās norādīto papildsodu – mantas konfiskācija, jo lietā nav konstatēta apsūdzēto manta, uz kuru vērst konfiskāciju, un tiesa tādu mantu nekonstatē. Turklāt tiesas ieskatā brīvības atņemšanas sods ir samērīgs un pietiekams apsūdzēto izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturam, radītajam kaitējumam un apsūdzēto personībai, kā arī ir vērsts uz krimināsoda mērķa sasniegšanu.

[17] Lietā radušies procesuālie izdevumi, kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368. panta pirmo daļu piedzenami no apsūdzētā /pers. A/, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Tiesa nesaskata pamatu apsūdzētā atbrīvošanai no procesuālo izdevumu atlīdzināšanas pienākuma saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368. panta ceturto daļu.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 4. punktam, no /pers. A/ valsts labā piedzenami procesuālie izdevumi par aizstāves G. Ginteres sniegto juridisko palīdzību pirmstiesas procesā 85 *euro* (lietas 2. sējuma 127.-128. lapa), par aizstāvja K. Krūmiņa sniegto juridisko palīdzību pirmstiesas procesā 80 *euro* (lietas 2. sējuma 133.-134. lapa), par aizstāvja J. Zaķa sniegto juridisko palīdzību pirmstiesas procesā 160 *euro* (lietas 3. sējuma 56.-57. lapa) un par aizstāves G. Ginteres sniegto juridisko palīdzību tiesā 135 *euro* (lietas 3. sējuma 108. lapa).

[18] Pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 240. panta pirmās daļas 1. punktam, kā nevērtīgi iznīcināmi lietiskie pierādījumi: pēc ķīmiskās izpētes atlikušie 992 grami izonitazēna saturošās vielas, kas glabājas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes seifā ar ierakstu reģistrācijas žurnālā Nr. 21-544 no 07. 05. 2021; divi maisiņi aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. 21-162904, divi elektroniskie svari aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. L14-0915492, trīs maisiņi ar salmiņveida aizdari aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. L14-0664086, maisiņš aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. L14-0664082, metāla smalcinātājs aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. L14-0664081, viena karote, salmiņa fragments aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. L14-0915491, melnas krāsas mugursoma "Adidas", zaļš celofāna maiss un lādētājs aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. 21-138141, divi polimēra iepakojumi un četri polimēra maisiņi ar saspiežamo aizdari, divi melni līmlentes fragmenti drošības maisā Nr. 875987, sešas SIM kartes, rūteris "ZTE", rūteris "LMT"

drošības maisā Nr. 02218255, mobilais telefons "Huawei" drošības maisā Nr. 20076117, SIM karte "ZZ", SIM kartes ietvars aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. A18-0340527, trīs dokumenti no transportlīdzekļa "VW Polo" drošības maisā Nr. 8227226, mobilais telefons "ZTE" aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. K20-1178419, mobilais telefons "Xiaomi" aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. K20-1178420, mobilais telefons "Nokia" aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. K20-1178422, siekalu paraugi aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. ?18-0476555, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 135. panta otro daļu pēc sprieduma spēkā stāšanās CD aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. L14-0768739, kompaktdisks "Verbatim DVD+R" aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. K20-1178421, kompaktdisks "Verbatim" aploksne ar drošības uzlīmi Nr. 21-243622, glabājami pie krimināllietas sakarā ar tajos ietverto saturisko informāciju.

[19] Apsūdzētajam /pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums – atstājams negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 272. panta ceturto daļu, jo izskatāmajā lietā par smaga un sevišķi smaga nozieguma izdarīšanu tiesa piespriedusi brīvības atņemšanas sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta ceturto daļu brīvības atņemšanas soda laikā apsūdzētajam /pers. A/ ieskaitāms aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks no 2021. gada 6. maija (lietas 2. sējuma 4. lapa, 18.-21., 22.-25. lapa) līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

[20] /pers. B/ piemērotais drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā un papildus drošības līdzeklis – aizliegums tuvoties /pers. A/ tuvāk par 100 metriem, izvairīties no fiziska vai vizuāla kontakta ar to un neizmantot nekādus sakaru līdzekļus vai informācijas nodošanas paņēmienus, lai kontaktētos ar /pers. A/, aizliegums izbraukt no valsts (lietas 2. sējuma 77., 91. lapa) – atstājams negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta piekto daļu reāla brīvības atņemšanas soda laikā apsūdzētajam /pers. B/ ieskaitāms aizturēšanā pavadītais laiks no 2021. gada 6. maija, plkst. 22.14, līdz 2021. gada 7. maijam, plkst. 18.10, tas ir, viena diena (lietas 2. sējuma 58., 72. lapa).

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 520. pantu, Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 12. panta 1.[1] daļu tiesa

nosprieda

atzīt /pers. A/ par vainīgu Krimināllikuma 15. panta ceturtajā daļā un 190.[1] panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem;

atzīt /pers. A/ par vainīgu Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem 2 (diviem) mēnešiem ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem;

atzīt /pers. A/ par vainīgu Krimināllikuma 253. panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un trešo daļu, daļēji saskaitot piespriestos sodus, galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības /pers. A/ noteikt brīvības atņemšanu uz 3 (trim) gadiem 1 (vienu) mēnesi ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta ceturto daļu brīvības atņemšanas soda laikā ieskaitīt /pers. A/ aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no 2021. gada 6. maija līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 138.[2] pantu, /pers. A/, jāierodas Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai, lai pieteiktos probācijas uzraudzības izpildes uzsākšanai, nākamajā darba dienā pēc atbrīvošanas no brīvības atņemšanas iestādes vai nākamajā darba dienā pēc tam, kad beigusies notiesātā uzraudzība pēc nosacītas pirmstermiņa atbrīvošanas.

Atzīt /pers. B/ par vainīgu Krimināllikuma 15. panta ceturtajā daļā un 190.[1] panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem;

atzīt /pers. B/ par vainīgu Krimināllikuma 20. panta ceturtajā daļā un 253.[1] panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem 2 (diviem) mēnešiem ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un trešo daļu, daļēji saskaitot piespriestos sodus, galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības /pers. B/ noteikt brīvības atņemšanu uz 3 (trim) gadiem ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55. pantu brīvības atņemšanas sodu /pers. B/ noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 3 (trim) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta piekto daļu reāla brīvības atņemšanas soda laikā ieskaitīt /pers. B/ aizturēšanā pavadīto laiku no 2021. gada 6. maija līdz 2021. gada 7. maijam, tas ir, vienu dienu.

Soda izpildei /pers. B/ jāierodas Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai 10 darba dienu laikā no dienas, kad stājies spēkā tiesas nolēmums.

Atstāt negrozītu /pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu – līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Atstāt negrozītu /pers. B/ piemēroto drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā un papildus drošības līdzekli – aizliegums tuvoties /pers. A/ tuvāk par 100 metriem, izvairīties no fiziska vai vizuāla kontakta ar to un neizmantot nekādus sakaru līdzekļus vai informācijas nodošanas paņēmienus, lai kontaktētos ar /pers. A/, aizliegums izbraukt no valsts – līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā procesuālos izdevumus 85 (astoņdesmit pieci) *euro* par aizstāves G. Ginteres, 80 (astoņdesmit) *euro* par aizstāvja K. Krūmiņa, 160 (viens simts sešdesmit) *euro* par aizstāvja J. Zaķa sniegto juridisko palīdzību pirmstiesas procesā.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā procesuālos izdevumus 135 (viens simts trīsdesmit pieci) *euro* par aizstāves G. Ginteres sniegto juridisko palīdzību tiesā.

Procesuālie izdevumi par aizstāvju sniegto juridisko palīdzību iemaksājami Valsts kases kontā: saņēmējs: Valsts kase, reģistrācijas Nr. 90000050138, BIC kods TRELLV22, konta Nr. LV68TREL1060001239300, maksājuma mērķis – procesuālie izdevumi kriminālprocesā Nr. 11519004121, vārds, uzvārds, personas kods.

Noteikt /pers. A/ procesuālo izdevumu labprātīgas samaksas termiņu 30 dienas no tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas un uzlikt pienākumu iesniegt Rīgas rajona tiesas kancelejā maksājumus apliecinošus dokumentus par procesuālo izdevumu samaksu. Pēc sprieduma labprātīgas izpildes termiņa beigām nesamaksātie procesuālie izdevumi piedzenami piespiedu kārtā.

Pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas iznīcināt lietiskos pierādījumus: pēc ķīmiskās izpētes atlikušos 992 gramus izonitazēna saturošās vielas, kas glabājas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes seifā ar ierakstu reģistrācijas žurnālā Nr. 21-544 no 07. 05. 2021; divus maisiņus aploksnē ar drošības

uzlīmi Nr. 21-162904, divus elektroniskos svarus aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. L14-0915492, trīs maisiņus ar salmiņveida aizdari aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. L14-0664086, maisiņu aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. L14-0664082, metāla smalcinātāju aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. L14-0664081, vienu karoti, salmiņa fragmentu aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. L14-0915491, melnu mugursomu "Adidas", zaļu celofāna maisu un lādētāju aploksne ar drošības uzlīmi Nr. 21-138141, divus polimēra iepakojumus un četrus polimēra maisiņus ar saspiežamo aizdari, divi melni līmlentes fragmenti drošības maisā Nr. 875987, sešas SIM kartes, rūteri "ZTE", rūteri "LMT" drošības maisā Nr. 02218255, mobilo telefonu "Huawei" drošības maisā Nr. 20076117, SIM karti "ZZ", SIM kartes ietvaru aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. A18-0340527, trīs dokumentus no transportlīdzekļa "VW Polo" drošības maisā Nr. 8227226, mobilo telefonu "ZTE" aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. K20-1178419 mobilo telefonu "Xiaomi" aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. K20-1178420, mobilo telefonu "Nokia" aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. K20-1178422, siekalu paraugus aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. ? 18-0476555, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem.

Pēc sprieduma spēkā stāšanās CD aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. L14-0768739, kompaktdisku "Verbatim DVD+R" aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. K20-1178421, kompaktdisku "Verbatim" aploksnē ar drošības uzlīmi Nr. 21-243622, glabāt pie krimināllietas sakarā ar tajos ietverto saturisko informāciju.

Spriedumu daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā Krimināllietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas rajona tiesai.

Pilns tiesas spriedums pieejams 2022. gada 9. martā.

Rīgas rajona tiesas tiesnese A. Briede